

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Co/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118229789
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6118229789.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členiek JUDr. Aleny Križanovej a JUDr. Evy Kmeťovej, v právnej veci žalobcu: V. Y. B., a.s.; skrátený názov: V., a.s., so sídlom F. Z. X, XXX XX B., D.: XX XXX XXX, zast. Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanému: T. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX/XX, XXX XX B. B., zast. X. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX, XXX XX X., o zaplatenie 1.828,15,- Eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 17Csp/26/2018-227 zo dňa 17. januára 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 17Csp/26/2018-227 zo dňa 17. januára 2019, v napadnutej časti druhej výrokovej vety, ktorou súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 1.335,30,- Eur spolu s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 05.05.2015 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a.
- II. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 17Csp/26/2018-227 zo dňa 17. januára 2019, v napadnutej časti tretej výrokovej vety, ktorou súd zaviazal žalovanú voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 46 % m e n í tak, že žalovanej priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %.
- III. Žalovanej p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom prvou výrokovou vetou zastavil konanie pre zaplatenie sumy 502,85,- Eur spolu s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 05.05.2015 do zaplatenia, druhou výrokovou vetou rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.335,30,- Eur spolu s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 05.05.2015 do zaplatenia a treťou výrokovou vetou rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 46 %.

2. Na odôvodnenie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania platobného rozkazu na zaplatenie sumy 1.828,15,- Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 2.000,- Eur, ktorú sa táto zaviazala splácať v 60 mesačných splátkach po 57,45,- Eur. Ku dňu podania žaloby uhradila žalovaná sumu 604,70,- Eur. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú listom zo dňa 27.02.2015 na okamžitú úhradu všetkých splátok jednorazovo. Žalovaná dlžné splátky neuhradila, preto právny predchodca žalobcu úver listom zo dňa 19.04.2015 zosplatnil a celkový dlh žalovanej predstavoval sumu 1.838,15,- Eur s príslušenstvom.

3. Vzhľadom k tomu, že žalobca zobral žalobu čiastočne späť pre zaplatenie sumy 502,85,- Eur s príslušenstvom, súd v tejto časti konanie zastavil. Po čiastočnom späťvzatí žaloby sa žalobca domáhal

zaplatenia sumy 1.335,30,- Eur ako rozdielu medzi poskytnutým úverom vo výške 2.000,- Eur a zaplatenou čiastkou vo výške 664,70,- Eur, nakoľko aj žalobca považoval predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov.

4. Súd prvej inštancie uviedol, že žalovaná vo vyjadrení k žalobe okrem iného vzniesla aj námietku premlčania v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. S týmto názorom sa však súd prvej inštancie nestotožnil. V konaní mal súd za preukázané uzavretie dohody medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou o možnosti zosplatnenia dlhu, a to za podmienok uvedených v čl. 12 bod 12.4 zmluvných podmienok, ktoré sú súčasťou uzavretej zmluvy. Vzhľadom na túto dohodu mal súd za to, že trojročná lehota na uplatnenie nároku na súde začala plynúť až nasledujúcim dňom po zosplatnení celého dlhu. Súd prvej inštancie považoval za neprijateľné, aby začiatok premlčacej doby pre celý dlh začal plynúť splatnosťou neuhradenej splátky, t.j. aj pre splátky, ktoré ešte nie sú splatnými. V zmysle uvedeného súd vyslovil, že žalobcovi začala plynúť premlčacia doba na uplatnenie svojho práva na súde dňom 30.04.2015 a uplynula dňa 30.04.2018. Žalobca bola podaná na súde dňa 22.02.2018, a teda včas v trojročnej premlčacej dobe.

5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu vo veci a žalobcovi, ktorý bol v konaní v prevažnej miere úspešný, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 46 % proti žalovanej.

6. Proti druhej a tretej výrokovej vete rozsudku súdu prvej inštancie podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote odvolanie s návrhom, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil a žalobu zamietol z dôvodu premlčania nároku žalobcu s tým, že právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie neprizná žiadnej zo strán. Považovala za nesporné, že medzi žalobcom a žalovaným bolo dohodnuté plnenie v splátkach a taktiež považovala za nesporné, že veriteľ žiadal o zaplatenie celej pohľadávky z dôvodu, že tak bolo dohodnuté v zmluve v čl. 12 bode 12.4. Namietala však, že súd prvej inštancie nesprávne posudzoval premlčanie, a to napriek tomu, že poukázala na obdobné rozsudky iných súdov, ktoré postupovali v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Trovy konania navrhla nepriznať žiadnej zo strán konania.

7. K odvolaniu žalovanej vyjadrenie podané nebolo.

8. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie v rozsahu danom § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP. Odvolací súd nepovažoval za potrebné doplniť ani zopakovať dôkazy vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, preto prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP). Rozsudok v zmysle § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 1 CSP odvolací súd verejne vyhlásil, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti II. a III. výrokovej vety v zmysle § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

9. Z predloženého spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 22.02.2018 domáhal zaplattenia sumy 1.838,15,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 05.05.2015 do zaplattenia a trov konania. Nárok žalobcu vznikol zo zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 2.000,- Eur, ktoré sa táto zaviazala splácať v 60 mesačných splátkach po 57,45,- Eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, vyzval žalobca listom zo dňa 27.02.2015 žalovanú k úhrade dlžných splátok a upozornil ju na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru, k čomu následne došlo dňa 19.04.2015, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 29.04.2015.

10. Odvolací súd preskúmal predloženú zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 15.05.2014, ako aj prehľad splátok a úhrad, predžalobnú upomienku a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru.

11. K žalobe žalobcu podala vyjadrenie žalovaná, ktorá nárok žalobcu poprela v celom rozsahu a súčasne vzniesla námietku premlčania s poukazom na ustanovenie § 565, § 53 ods. 9 a § 103 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba podľa vyjadrenia žalovanej plynula od dňa, kedy sa právo

mohlo vykonať po prvý raz. Vo vyjadrení súčasne opísala skutkový stav veci a poukázala aj na obsah zmluvy a absenciu náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.

12. K vyjadreniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že si v konaní bude uplatňovať len rozdiel medzi poskytnutou istinou a vykonanými úhradami titulom bezúročnosti úveru, a preto zobral podanú žalobu v časti uplatnenej istiny vo výške 502,85,- Eur späť. Keďže žalovaná uhradila ku dňu podania vyjadrenia sumu vo výške 664,70,- Eur, preto si žalobca uplatnil len zostatok istiny vo výške 1.335,30,- Eur.

13. Odvolací súd sa oboznámil aj s ďalšími podaniami strán sporu, avšak žalobca ani žalovaná vo svojich vyjadreniach neuviedli žiadne nové skutočnosti podstatné pre rozhodnutie, resp. iné skutočnosti, ktoré by už neboli uviedli vo svojich skorších vyjadreniach, preto odvolací súd nepovažoval za hospodárne uvádzať ich obsah do písomného vyhotovenia rozhodnutia.

14. Podľa čl. 12 bod 12.4 zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky, spoločnosť má právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky v prípade, ak je klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva klienta 15 dní vopred.

15. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dnu uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Medzi stranami nebolo sporné, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou je vzťahom spotrebiteľským a zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 15.05.2014 je zmluvou spotrebiteľskou.

20. Odvolací súd sa nemohol stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, ktorý nárok žalobcu nepovažoval za premlčaný, a to s poukazom na čl. 12 bod 12.4 zmluvy o pôžičke. Predmetný článok zmluvy však kopíruje zákonnú úpravu, konkrétne ustanovenie § 53 ods. 9 v spojení s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka.

21. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upresňuje podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach, pričom podľa tejto právnej úpravy môže dodávateľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie splátky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením danej splátky a v prípade, že to bolo dohodnuté medzi zmluvnými stranami. Dodávateľ zároveň môže toto svoje právo uplatniť len za podmienky, že naň spotrebiteľa upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní. Každá z uvedených podmienok podľa názoru odvolacieho súdu bola splnená. Zmluvné strany sa v zmluve o najľahšej pôžičke dohodli na práve veriteľa zosplatiť celú pohľadávku (čl. 12 bod 12.4), veriteľ upozornil dlžníka na nedoplatok na splátkach predžalobnou upomienkou zo dňa 27.02.2015 a následne úver zosplatiť listom zo dňa 29.04.2015.

22. Odvolací súd poukazuje aj na ustanovenie § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka, v ktorom sa uvádza, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z tohto ustanovenia je zrejmé, že zákon neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu (ani na prípadný neskorší dátum

uvedený vo výzve na úhradu dlžnej sumy), ale na dátum zročnosti tej nesplatennej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh.

23. V prípade, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, má dodávateľ povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka čakať s uplatnením práva na predčasné zosplatenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, čo však nič nemení na skutočnosti, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade počíta odo dňa zročnosti omeškanej splátky. Je pravdou, že takouto právnou úpravou zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu o tri mesiace, keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka s danou splátkou dodávateľ nemôže zosplatiť celý dlh, pretože by tým porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak, premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne, ale len za predpokladu, že takto stanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv, teda, že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu, resp. k podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva.

24. Odvolací súd konštatuje, že veriteľ mal dostatok času uplatniť svoj nárok na plnenie celého predčasne zosplateného dlhu na súde.

25. Odvolací súd mal za to, že predčasnú splatnosť úveru vyhlásil právny predchodca žalobcu pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20.12.2014. To znamená, že premlčacia doba začala v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka plynúť odo dňa splatnosti tejto splátky, t.j. dňom 20.12.2014 a uplynula dňa 20.12.2017. Keďže žalobca podal žalobu na súde až dňa 22.02.2018 a žalovaná v priebehu konania vzniesla námietku premlčania, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti druhej výrokovej vety zmenil v zmysle § 388 CSP tak, že žalobu zamietol.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

30. Žalovaná v odvolaní žiadala nepriznať nárok na náhradu trov konania žiadnej zo strán sporu s poukazom na ustanovenie § 257 CSP. Dôvody hodné osobitného zreteľa však neboli dané.

31. Z dôvodu zmeny rozsudku súdu prvej inštancie bola žalovaná v konaní v celom rozsahu úspešná, preto bolo povinnosťou súdu zmeniť aj závislý výrok o trovách konania a postupovať v zmysle § 255 ods. 1 CSP. Predmetné ustanovenie hovorí o povinnosti hradiť trovy konania, nie o možnosti, pričom táto povinnosť je založená na zásade úspechu vo veci. Súd o trovách konania rozhoduje bez návrhu, keďže trovy konania predstavujú súčasť celého súdneho procesu, a teda tak ako má súd povinnosť rozhodnúť o veci samej, má aj povinnosť rozhodnúť o trovách konania. Na základe uvedeného bolo povinnosťou odvolacieho súdu zmeniť aj výrok o nároku na náhradu trov konania tak, že žalovanej, ako úspešnej strane sporu, priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %.

32. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).